

И ꙗко, Христіане, за да достигнемъ въ тойзи дѣховенъ Видлемъ Іудейскій, и да найдемъ царьтъ на небето, и на земата, нека подиримъ тримата оныя благоговѣйны възскы. Тѣ вървели подъ наставленіето на една звѣзда, която въ него време сѣ появила на небето, и имъ показвала пътьтъ, и мѣстото, гдѣто сѣ былъ родилъ Христосъ. „И сѣ звѣзда, юже видѣша на востѣцѣ, идѣше предъ нѣми: дѣндеже пришѣдши стѣ верхѣ, идѣже въ ѡтрочѣ.“⁽¹⁾ И ный имамы вмѣсто звѣдъ Словото Божіе, Свѣщенното Евангеліе, закона на благодать-та, за който говори Пророкътъ: „Свѣтїлникъ ногѣма мойма законъ твоѣ, и свѣтъ стезѣма мойма.“⁽²⁾ Свѣтилникъ за нозѣтъ ни за да гѣдамы да ходимъ тѣчно; свѣтъ въ пѣтицата нашы, за да сѣ не изгѣвамы въ прелесть-та на тоа сѣтенъ животъ. Възсквити, като достигнали, и видѣли Отрочето съ Маріа Майка мѣ, паднали съ голѣмо благоговѣніе, и сѣ поклонили: Отворили сокровищата си, и принесли мѣ дарове, злато, и ливанъ, и змирна, съ която было обычай да сѣ погребватъ мъртвити; ти были по Божіе манокеніе принѣдени да го познайтъ съ златото като царь, съ ливанътъ като Богъ, и съ змирната като смъртенъ человекъ. И ный, кога отивамы на исповѣдь, и причастіе, за да найдемъ Христа, трѣбва да мѣ принесемъ като три дара: първо, злато: сърдцето си като злато чисто отъ сѣко зло желаніе, отъ сѣко срамно помышленіе: второ, единъ дѣхъ като ливанътъ, разгоренъ на Божіата любовь, и на любовь-та на ближніатъ, и като ливанътъ да испѣска чрезъ благоговѣніето дѣховно благоконіе; трете, змирна, ꙗмьрщвленіето на пѣтскыты страсти чрезъ сѣкръшеніето, и ꙗмленіето: или и дрѣгоаче, нека мѣ принесемъ три дара: злато, то есть милостыня; ливанъ, молитва; и змирна, горчивы скъзы отъ поканіе; ты сѣ предѣготовленіата за истинната исповѣдь, за достойното причастіе.

Възсквити, като сѣ поклонили, не сѣ завърнали отъ сѣщїа пѣть, отъ гдѣто были дошли, нъ сѣ завърнали отъ дрѣгъ пѣть на мѣстата си. „И нимъ пѣтѣмъ видѣша во странѣ свою.“ Тѣи, тѣи е най-нѣжното, което трѣбва да направимъ и ный. Когато презъ ты свѣты дни сѣ исповѣдамы, и причастимъ, ный не трѣбва да сѣ върнемъ пакъ презъ който пѣть сѣмы дошли, не: „и нѣмъ пѣтѣмъ.“ Нъ да промѣнимъ пѣть, да промѣнимъ нравы, да промѣнимъ жи-

[1] Мат. гл. 2. ст. 9. (2) Псал. 118. 105.